

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra YRSA

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter V", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703312163440/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

OLUF

allene.

Med Skræk idag jeg nærmer mig, med sagte Trin,
Den Hule, som i femten Aar mit Blik ei saae;
Hvor Havets Frue bragte den Fortvivlede
Til Lyset atter; hvor hun tog Vantrevningen
Af Olufs Arm, og rakte den til Fiskeren.
Den Skam, som holdes hemmelig, er evig Skam,
Og farver Kinderne med sit dunkle Valmublod
Hvergang den mindes. — Her jeg Tangkiær Eden
svor,

At hade Helge, hade Helges Slegfredbarn;
At skienke hende Hævnen. — Femten Somre svandt
Frydløse, uden Blomst for mig; skiøndt atter klædt
I Silkekiortel, med det blanke Staal paa Bryst,
Og Tindingen krandsset med den gyldne Kongering.
Som Ørnen, før, der føler i Naturen sig
Dens Herrefugl, forlader let sin Rede hist
Paa Klippen; flagrer over Skov, langs Kysterne
Paa Jagt, let baaret af sit strakte Vingepar,
Saa stormed Oluf før til Dyst; — nu daler hun!
Og tungt især idag det bange Hierte slaaer.
En Havmand banked paa mit Buur ved Midienat,
Jeg aabned det; da stod han med sit sorte Skiæg
Halvveis i Vandet, gav mig en Blodmuslingskal,

Og sang: Fru Tangkiær venter Dig ved Hvælvingen
Før Sol gaaer ned i Morgen. — Rædsomt hvælver sig
Den mørke Hal som Helheim. Intet Godt den spaaer.
Det blinker svovlbleat giennem Hulen; Torden lød.
Hun kommer — ha jeg frygter hendes Øiesyn.
Kom hun dog som en Qvinde skien, som før hun
kom!

Jeg frygter hendes Slangekrop. Der er hun alt!
En deilig Viv; men Falskhed under Hiertet slaaer;
Og sine grønne Lokker dækker snildt hun med
Guldvirkte Næt, bekrandst med Sivets Purpur-
blomst.

TANGKIÆR
kommer.

Velkommen Oluf, ved min kislne Sommerhal!
Hvi est Du bleg? Har Aftenluften rystet Dig?

OLUF.

Jordfarven blegner i de stærke Straalers Skin.

TANGKIÆR.

De kolde Belgers Dronning straalere ei med Glands!
Med Høflighed undskylder Du din Skræk, før mig.

OLUF.

Naturlig er min Ængstelse. Tilgiv mig den!

TANGKIÆR.

Du skiælved ei, da Dolken af din Haand jeg rev,
Og bar Dig giennem Vandet til min Perleborg.

OLUF.

Tvivl ei om min Taknemlighed! Jeg føler dybt
O Frue, hvad Du virket har, til Held for mig.